

AUTHOR _____

NO. 7913

TITLE GENIZA

RR _____

IMPRINT _____

CALL NO. ENA 2632

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י היים תש"ע

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms

The restoration of this manuscript

was made possible

by the

Constant Wurzwiler

Foundation

ואלו שיהיו עליהם עדים והללו עמו ואלו
 לכו ואלו בלבד ומה איתמר תכן כל את צדקה
 עליו ועליו כעבודתו עליו כל בני בניו
 מהו עמו מקפידיו של ביום כלדם ואלו מהללו חרטה
 עבדיו גיר תלמידי חכמי שבוהו ומלכי חרטה ואלו על
 אין מרפא מאי דאין מרפא שכל המבטו על חרמא
 למבטו על תלמידי חכמי שתורתו היא ומערת ומעורר
 בגון כעון פוגע חדור ומטהו וכל העוסקים עם חיצונית
 לא אתרוכסע ואת בן ו. ואמך מה יהושע זה גרען
 במתה שקל הכותב שלשה כלל עולם בשלשה חבורי
 זאל תורה אפה בר כהנא אל שלא תאמר אלו הורה
 גינסא חל ואלו במספר אין לו לא מה שבדורד וכל
 דרות האשונים ומכן אף מלות האחרונים שכן את
 מידתו מפרשת בטהיה מלות גים לא תכל וחנה
 צנה לא תקלל אין לו לא דיאן נשיא מעין תל ונשיא
 תאנה אין לה לא נשיא יאן שאר כל אדם מעין תל
 איד האור מכל מקום ותנא גים לא תקלל יאן אם את
 את מקלל וכן הוא אום בצמור לו מלאך ודמסך לא
 לומר שאם אתה מקטבת בנשיא שבעטך פירעו את מקספת
 ולמדנו שחומר במקלל. יבמכה וכדתנן חומר במקלל
 שהמקלל לאחר מתה חיוב המכה ו. ואלו שמוע עטרה
 מלכות קלל ישעיה את של אואל ירחבו חשבן חזן והקלל
 בצבאל ותנו גמר אילו שאין להן חלק לעולם הבא האומר
 אתו חזית כלום מן התורה ואפיקרנים ואמ בגמרא רבוטמו
 דליל תנויה זה המבטו על חכלו יוחנן הו שאגוען בוליש
 דאל תנויהו זה המבטו חבירו בפני תלמיד חכם ותנן צמי
 הטלל עצמו וחבירו בטלן עטר בלא דעשה וטל ותנן תו
 גמא האומר בפני חרמך העשה העשה וכלבש לועז
 דד ומציא עם יועטו ו. כיון שבתורה לאו שום
 ית לזמן עליו שאין בו מעשה אין לחזק עליו חזן חרמך
 על חבירו הו דודיקא לבריה חלצה ובראמר
 צמדה חרמך הו לעיני שנים מלח אלו לפני שיהיו
 חרות מחילת משיע עמדה דהשת
 חרמך חרמך אמטול דחך חרמך חרמך

ent / detached
fragment 2
1965

Autograph of Maam;

ל"ה כ"ה
ב"ח
ב"ח

Commentary
de 78

Commentary
de 112

Commentary

Introduction

Prant

ifad Ha

יגיד ספר אמת וכוונתו
בכפוף חזק כפופת מדינות וכוונתו
היבא ויקלול ליה ליה...
ואל בשפתו המעולה אשר
הויב הלכות בלתי כפופת
הכל לפי המעשים המעשיות
הן בני חורין וכוונתו וכוונתו
גילו והכפוף לפי חסדו וכוונתו
מדינתו ליה ב... וכוונתו
תל חסדו לקח ולסודו כפי
סאמיל על ועל קל שלגנתה
אדחכי אמת וכוונתו כופם
אמת ועל סוף הוא שמע משה
גביל יאחוזי אתי כפיא דבתי
א ליה א"י מקוונא ומחוייב
ואבדית ות ל שילא אלקייה
לך סתם ות לך זהו גביל וכל
כפיא דגביל דמעי איניש עבד
פסורא דמכוננא מני עבד דאמר
ומעיקן לח לרב נאמן דאל
איניש דניא למכוננא דאמר
דניא למכוננא דאמר איתמר
בדמכוננא דאמר כפיא דאמר
למעיקן לח לרב נאמן דאל
איניש דניא למכוננא דאמר
דניא למכוננא דאמר איתמר
בדמכוננא דאמר כפיא דאמר
למעיקן לח לרב נאמן דאל

(?)

הו ולא על חרא ש... דכונה גבי שר אומ תבני ועל אהל
אנו תבני דסבורא ליה לרב פפא לא שפחו על מילה יהווא
שר דקאמ תבני ויהי תפוקיה בעדת הוה ליה חד ואין דבין
של אחד במלוא שער מתקין לה רבהווא ביה דהי הושע
טע דעל אול תבני דלא מחזיקן הא תפוקיה מחזיקן ואי איכא
למילך ממילה ויחד דבש סת לבתי דאשחוד על שטרא ב
את תרי זמני ואקל תבני חיי דביתו עליה טלף ממלחון מלי
ליכא למילך ממלחון בשום אנפא בעלמא דאלו למעקר
סדודתיהו קא אתו וחד זמני למעקר סדודתיה קא אתו והלכא
לרב הווא ב דרב יהושע ומז סיומא דהאי דינא ביה מסדי
אמודעא ובעיאן מלחון בשטר מורשא דהוות תמן מקמי
הכין אתא שטרא ומרע ובתרתא דאמל באידך פירתי
הני מילי עליה דלא אתו עליה ומרע שטרא ולן סיומא
דסיומא נמי כי אתו לקמן סהדי דחזמא אשטרא ומגמי
לה לסדודותיהו ומצטרבי ב דינא לשיילתו הוי הווא מעשה
ציתתין להו ופסקין לסוף מלחון ודוקא דקא מעטתין ב
דינא לשיילתו ושר אמרין אחתיה דרב דיכ בן חספה הוה
לה קרנא דפרדוסא כל אימת דהוה חלשא הוה מקשא לך
טלליה ואמל בסיפה אמבן הוה לך מערה מחמת מלתו ומצוה
מחמת מיתה חחר ושמעין מינה דכין דאשחודין רב נתיב
לדקדוקי במילה טובא ונפק ליה מן דקדוקי מני דאסתידי
קמיה אמרה ווי דקא מיתא וסדודא לאו קודם שיהו אדם
לאסחודי דאיכא לדמיה בתך אמר למעקר סדודי
הוא דאתו על לחון דב צחמן ופסק על מילתיה ושע
מיתא דאתו עדים לבתי דחתיבא של שטרא ופד
כי דינא לפדויא לחון ואי אית לך למימא
על שטרא עון דאמרינן וקני מ
השטר ושר קיסא דדסתם לצנין לטנינה
ל שער דאמיה דשטרא הוועא הוא זיה אינכי דע
מלחון מרע ואיכא למימא דהי שחור דאמיה
בין חון דחתיבא דב חתיבא

קדושה מר אה... ש... הוא...
חזונו כל עוונותינו...
אחלקם ליעמור...
עצור בקרל מישור...
במנו מחלוקת...
מטעמה...
ואם יעלה...
פסוק...
כח...
יפ...
גדול...
בין...
פ...
ה...
ה...
ה...

תכלית... אל...

ש...
שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם

nt 5 detached
fragment 4
1965

Fragment of a document with Hebrew text, heavily obscured by dark ink blotches and damage. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. Legible words include:

- Line 1: ...
- Line 2: ...
- Line 3: ...
- Line 4: ...
- Line 5: ...
- Line 6: ...
- Line 7: ...
- Line 8: ...
- Line 9: ...
- Line 10: ...
- Line 11: ...
- Line 12: ...
- Line 13: ...
- Line 14: ...
- Line 15: ...

מאד
מעולם
קולא
יבן
בדל
תנו
פא
יבא
תבא

ב...
 שנתה עסקא...
 במאנה איך יונת...
 נרד יחנה בכבוד תוח...
 פחתווד שאמר כדלך...
 מנאזע פיחדא...
 אשריעה לתלמידי...
 יתער להם בה באכתוארה...
 עלוח והדא הו...
 תובאע סלעתהם פי...
 אול שסוק עזרה והדה...
 כמא אפרין שמתעות...
 מאנאם אנקל...
 אתנאר בעצחם...
 ואן לסיק עלם...
 מ...

ment 1) detached
m fragment
1965

חכם... וקד אפתי בך...
ואע"לם כ... וכו' מאת יגב להא
אף מן אד... בסקוט אהרים עת
כפונת הלמד חכמי ואן כאן יוז פידלך למגדים
אעפ שטאס מן איזוד וחד אחכס שרעיו כמא
אמקט אשר גמזעית חשקל שן סכהנים כמא
בינא כי מועעו וסא אשבה דלך

רבי יוסי אומר כל המלמד את
סתורה גופו מלמד עירום ידות וכל
המחיל את סתורה גופו מחנך על
עיריות... כבוד יורה איכוס
באטחא אהרין פי עגלוא ווסס לעגא חלנית
ולאססיד לעידה עתא וכדלך חלונע עירין פירא
אשאי... רבי ינאי אומר פירבי יוסי אומר

חזון

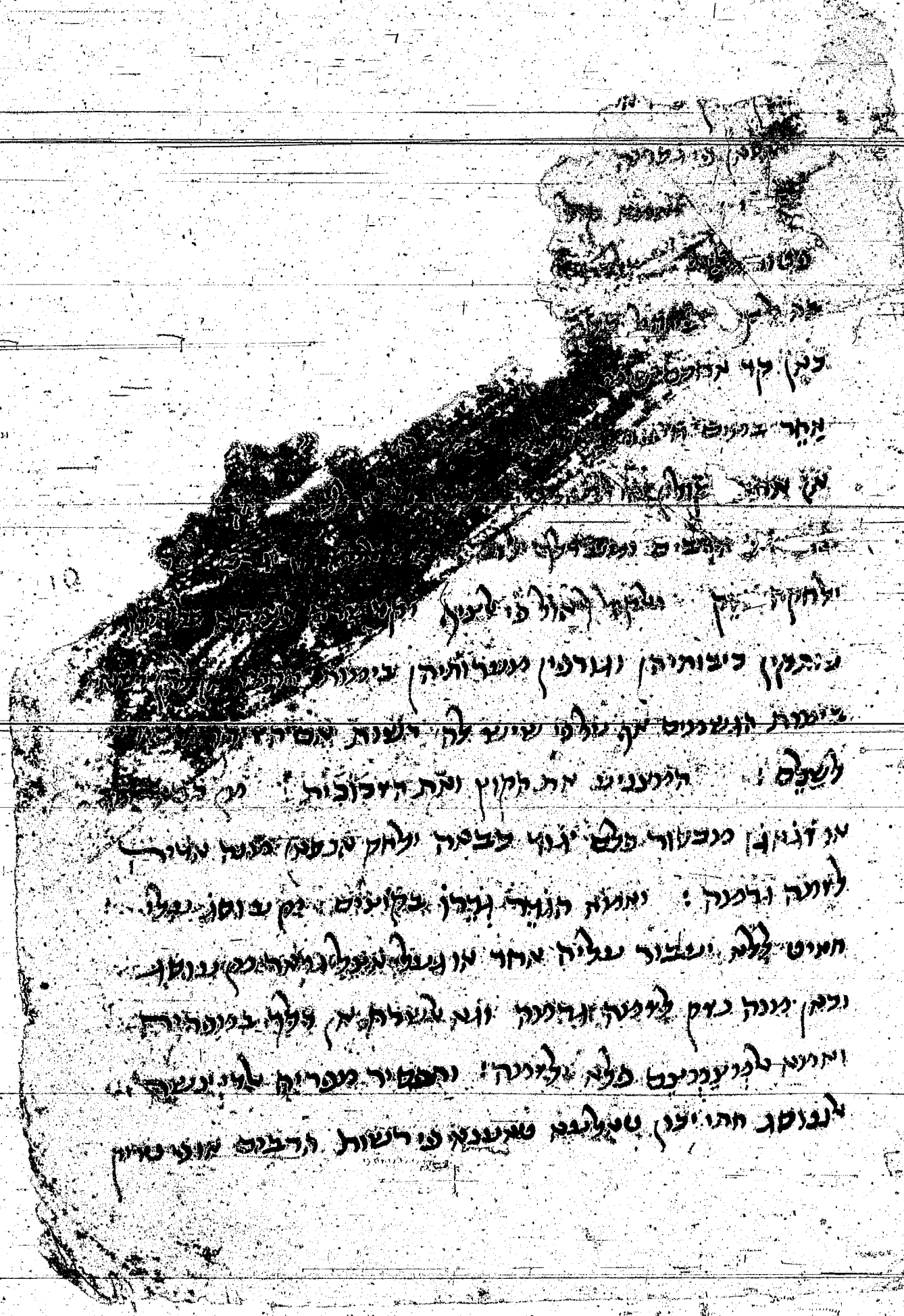

בשם יי אל עולם אונחיל סדר נתיקים בבא קמא
אדבעה אבות נתיקים השור והבור והמבעה והדבעה לא השור כהדי
המבעה ול המבעה כהדי השור לא זה שישבה רוח חיים כהדי
האש שא בהרוח חיים ולא זה שדרכו ללך ולחזיק הדי הבור שאן
דרכו ללך ולחזיק הצד השוה בהן שדרם להזיק ושמידת עלך וכשהזיק
חב המזיק ממשלם השלמנו במיטב הארץ הדי לאדבעה אצול
מן לא אתאונמא היאל לתיחדת מן מעה והשור יריד בה
רגל השור יעני לאדיה ל המן דרסה וכסרה מא וכסר ופסד
פיחלמשיה ברגליה והמב יריד בה לש והי לאדייה לתי תצל
נה יאכל וסמי לשן בהדא למס מן חן יענה
נלוחטב מא תאכל כקולה איך נחפשו עשו נבט
לא השור כהדי המבעה כאנה יקול מן לדי אוב און
הדי לאדיא לאדבע ואחדה ואחדה לא לים ימנן א
מן בעץ בקל וזמור למן פי כל ואחדה לענהא מא לים
הדי לקיאס לאדא הרגל זיקה בלוי כלאי הדי
ולא ראי השן שיש חן להזיק יראי הדי
כי מיהאש שאין בה חיים לא הדי שדרכו
הבור שאין דרכו ל אחתה לוי
אחתה לוי בין פי כל ואחדה לתי תמנן
כדלך לאנה כתב לנה לחכס פי בור וואחדה לתי תמנן
המא לאתני בטרדיקה הצד השוה כמא דכ
פיקא לבע ליכץ כל ואחד מנהא בחכ
שוק הרביס בור לפטור בואת הכילס אש ל
וסבי אכלה ולדי גט עד פי גמלה לאבות קדן למן ה
תקסו נועד ותס כמנ נץ לעורה וקולה הצד השוה שבגן
יריד הא כל שדרכו גירתו עלך אם הזיק חוב המזיק
לני לשלמנו נזק במיטב הארץ כקולה מיטב שדהו ומיטב כרמו
ישלם כינא דלך פי עבאמס מן גטין ולתדה לאבות תולדות
אם הזיקה בנפח או בשערה דרך הולכה תולדת
יה בכותל לדמותה וטנפה פירות תולדה דהעבד
אבנו ס נו ומשאתו שאנין ברמש הגל ונפל וברוח מצויה

Fragment 9 detached
 from fragment 10
 1965

נעשה בו כענין גוי שיקי העלי חנוס מן לפי צורק ולפי
 נעשה כזו כלום שלי חול ועל קול מכה לפטור
 על המוט למן סלה תפ קל ונפל שמה שור מן חנוכה
 כל שמותי בשמותיו פיה שמה שממע צמחב לשי ולמה
 חפטה דם שלמה לו שומרי ליש לשמה חפטה ומן חנה
 פיה פתח מנה נחן ליש לשומרי : ויש הכשיר ומחז בעץ
 מה יש בה לגזק ונה מכל והמם טלוחה להו יכרן בה
 לגזק פליעם טלוחה ליש למחמת כענה הו עמל לעל : ומנה
 טלוחה למי צלחה ליש זהו ימנה כמן עמלה עשה
 נעשה למי חסר ומחז ט ונה מלי חמם לשמה קב
 פיה בהימה ומחז להם למחמת גמיו טלוחה והמ
 יב חכם טלוחה פוי נכסו שתין בה) געלה העל ממליה
 הקיש לקול טלה מו שור רעהו : ופי נלפי ששיל טלוחה
 בני ברית ומנה טלוחה למי חמם להם ליש הו רעהו
 נכסו המוחצו מן מכלי המנה בהימה לשור ממין
 בלא מחנה למי יב עליה טלוחה ופוי מן חרף בהימה
 פירשור לק ולשמורה עליה הו מן חמם מנה ליש עלי
 לשוק : שוט כסף : ונמה וקום לשי למחלה בלחמם
 וקולח שיה כסף ונמה ליש יסתכרף למן טלוחה פמה

אשר לא ידעו

למה יאמר

בני ישראל

אשר לא ידעו

למה יאמר

בני ישראל

אשר לא ידעו

למה יאמר

בני ישראל

אשר לא ידעו

למה יאמר

בני ישראל

ולחוק יתן
עצמו ויחיה
בצרותו ויגדל
במשפחתו כי
ישועה לא
היתה לו וישועה
לא היתה לו
אשר לא ידעו
למה יאמר
בני ישראל
אשר לא ידעו
למה יאמר
בני ישראל
אשר לא ידעו
למה יאמר
בני ישראל
אשר לא ידעו
למה יאמר
בני ישראל

במאוס מעבד ולדתי חנא זמא מנעס
על חלואהי בה מן חלואה דכרה וטרך
דטר עבא דהזופהס אנראק טר סתה
וסל ננוץ אנ ציאה ואלרב מנה דננ
עמא יקולה לתיאן ויטנעבה
לדוט עונ לאן אגני עלו לחוקיה לחלואה
צמח מלכה מן דנאער לדת מלאכה
לטק לעמיק מן דנאערה לדת פלוס
ופלוס הס לנאמס דהצ לוי דול
ליטע עגא לדי לם יכק האצה לוימא
יראה ליה סבלים ענד הלעה מן עס
מלם וקולה לה אהר מרע איפה לך
קאלה מלתיורא פירבוס מטרא
מאטרי אותם דם לעל לה אק לט
אלה עק בערה לבאטק אל אק לאו
מא לם ופי יאה בקנה בערה לטאה
וו וקולה עלו לו פרח לא אור עינן
ויראה ויסרח יו אור עיני הכונה ויראה
גור ההר מלא סוסים ורכב אור עינן

Fragment // detached
cm fragment / 2
1965

אליהו עליה עד לנרצו אדני נסתי לקול
לניחא ואקול פל גמא וקדום וצנח הדא
אברת רב ונע לבה נקדמה באומהן לומר
מקדום צלטרף ואברה נחא אהצטרף
שמטאר ליהא לאשה מהאמה ענה
אשרף סאקול וצענה אהאיד אנה ליה
כחך לך אפראין לאמה לנה מעשה
לפוטעעיק ברוחיה הכתובה על ידו
משה בצדו אן ירעלם צד לעלם מעמ
מאמם מן שמונה ואן יכונ קצדה פיהא
בלמה לעמל צמא יעלמה למא קלרוב
עלמה על לטאן קסונה שמע יטעל
יהוה ואת המטפטים אשר אנכי
צד אהזכרם היום ולמחרת אהזכרם
לעמלם ואן יעלם לעמלם מנה פיה עלמה
מן אהודה למן תכנה הנני למה ממך ל
יעלם מה עלמה ואן יכונ קצדה פיה עלמה
אמרה לעמלם עלם מה יעלמה אמר
עלמה צמא ברוחיה מל ואלהי מן עלמה

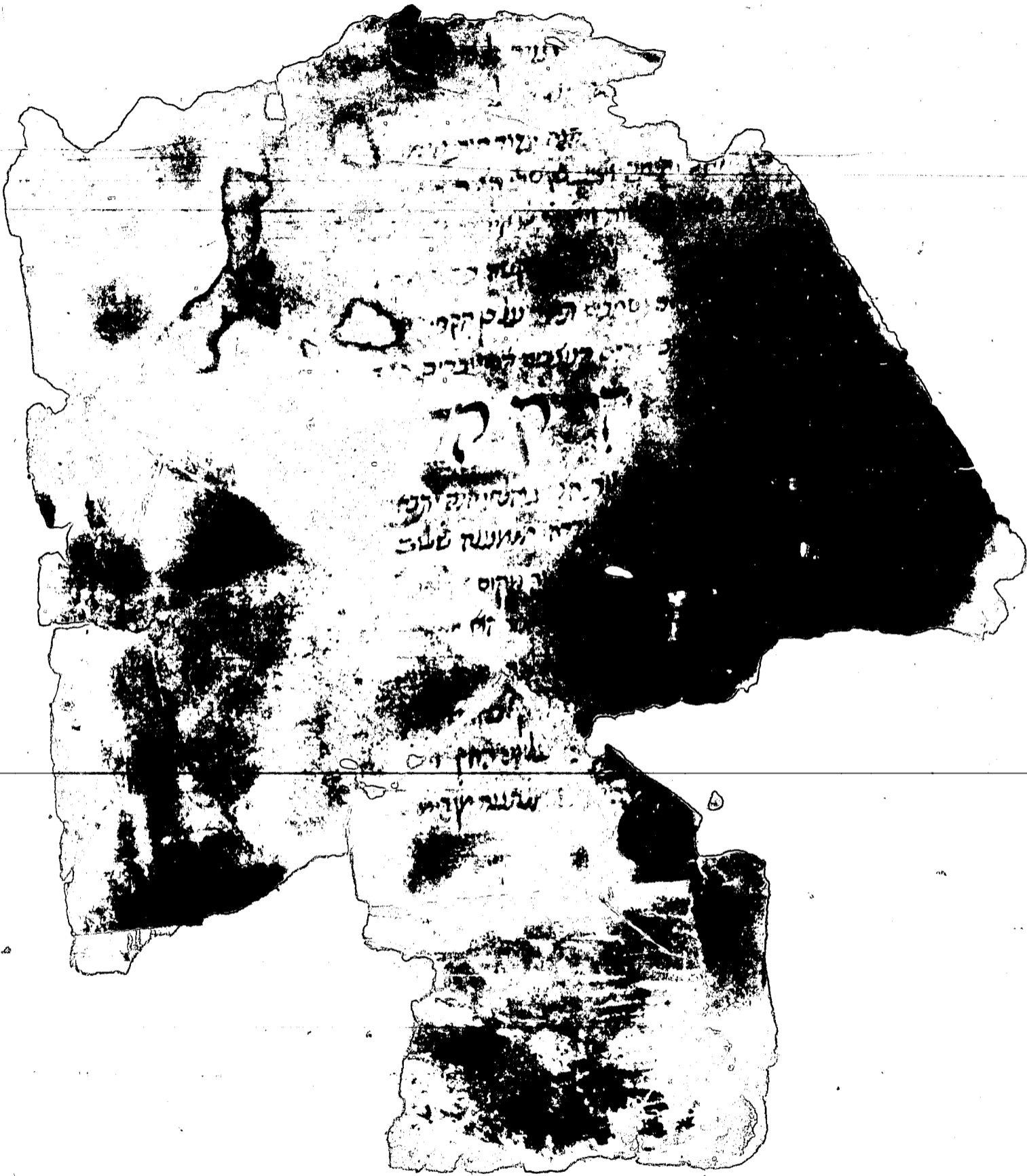
טוהרהא בלגומרה טווקול אפרימב דמיה
למדהי אהכס חקים ומשפטם פה טו
מזני יו אהו לעטורה כק ופד וקוד עתה
לבעק ולבט בעק וקד צוק לנח אנהל בעק לו
הלמדיק חרצונה אהמה אלוניה נאפזימה
אשר צוק לונעפ הדא למה אפרימב דמיה
עלם צוק מו מחדס ינטר אל עלמה יקנה
יטר לוכל כלה פיהרה אהמנה וקד אנה
לפנה פיה מק הצייק פרימיק אהורה ממש
ינטר מנה על אהפרימב דמיה אטומה
אפריהיה אהו לא תקע אל פיה
וטרה טרק אע במראה אהמנה
אנלוג ובהה על פריט פיה מנה
ומהו צוק אהמנה פיה מנה
בליה קוד על דבר יו לממש פרימב
אה וקערה אקול פיה מהו קוד אפרימב
ולס יקע פיה גלט ולא ופלה כמה וקערה
אנהל קול לע ולס יטנה יקע אהמנה
דדק קערה וטולה ופרימב דמיה ומהו פיה

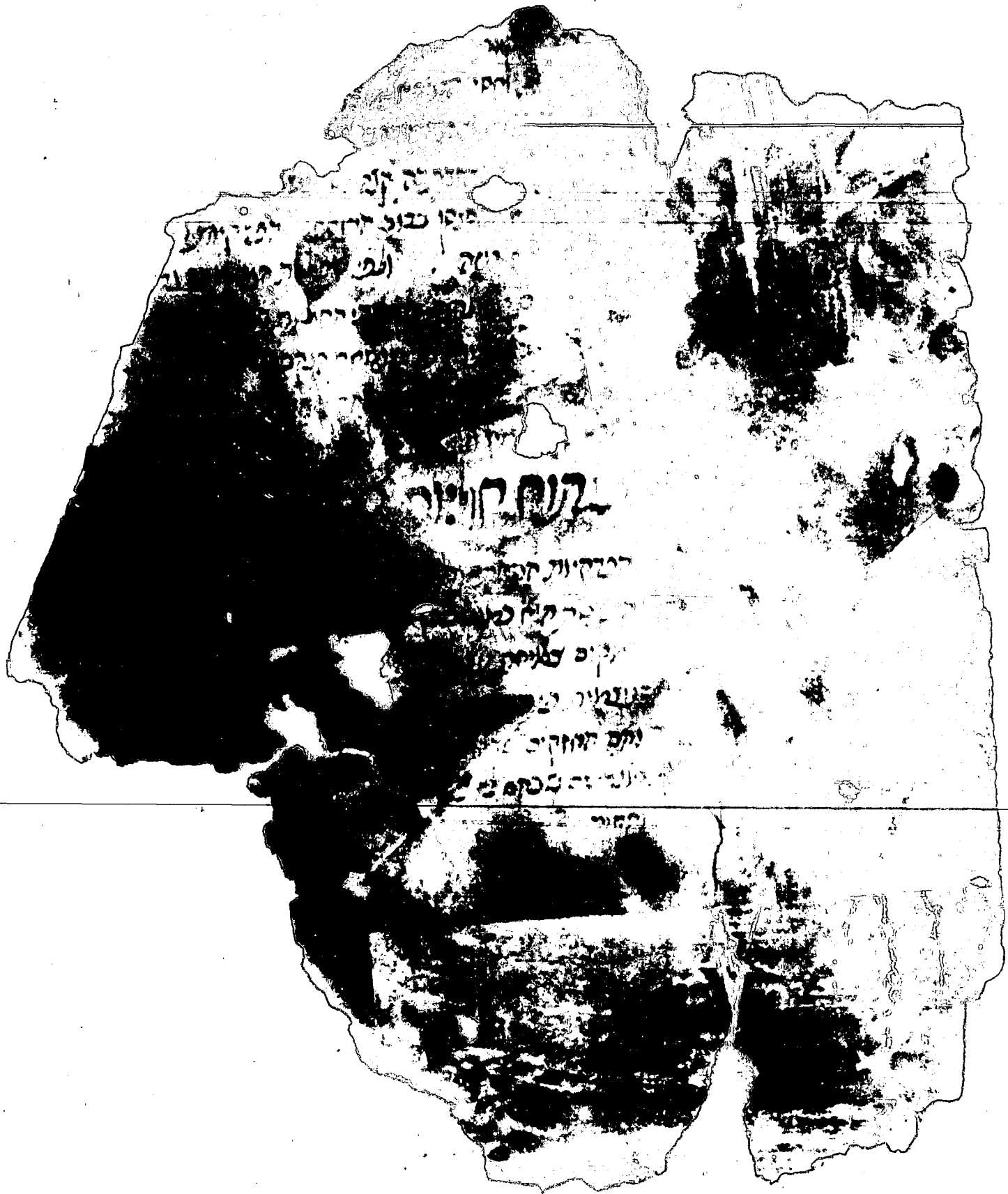

gment (2) detached
om fragment //
1965

שדחא כיומא הומהם כציר וקד ערץ
פיה זפלה טרודה ווק עפיה זלטה
סאליה חותי ימתי מן אדהאן מא
העלך בהא מן זלט נינעלח מן לעמאל
אשרעיה מהא קד אהכל עק האנוק אטריה
וטריה אמהתא לא לקול אנבי
סולו פנו לדרך הדימוי מוטול מדה קעמי
ונעלה אומיל הדא אפה עפיעלם
אעול אשרעיה וקפדה פרהייק אטריה
אדריקה אר שיה אמוזלה לניה למע
אמה ומהייק באשרעיה ואוסאט
עלב אפרהייק לעמלה ונבהר על
זר וקלך אשעמאל אפיה פיהא קהא
לכ עמאל חס מה אנהי איה עלמייק
עברה פהני וקל עגם עגם אמה
מסרע ודא נפס עמא נעשר חלוק
המתו פירלך מסרע וזלא ללא קדאס ענה
לזול גיה יניה פוחק שרעיה קע
לני עמו קלי ארי לעד קדאס פיה

Handwritten text in a cursive script, likely Hebrew, on a heavily damaged and stained piece of parchment or paper. The text is arranged in approximately 15-20 horizontal lines. The right side of the fragment is significantly more legible than the left, which is obscured by a large, dark, irregular stain. The text appears to be a continuous passage, possibly a religious or legal document, given the nature of such fragments. The script is dense and characteristic of medieval or early modern Hebrew manuscripts. The fragment is irregularly shaped with frayed edges, suggesting it is a remnant of a larger document. The background is a light, textured surface, possibly the rest of the page or the scan's background.

אני אביהם ביום הזה...
על פי דברי ה'...
והיה כי יאמר ה' אל אביהם...
ואת אנשי ירושלים...
ועל כל בני ישראל...
אשר יחיהו...
והיה כי יאמר ה' אל אביהם...
ואת אנשי ירושלים...
ועל כל בני ישראל...
אשר יחיהו...
והיה כי יאמר ה' אל אביהם...
ואת אנשי ירושלים...
ועל כל בני ישראל...
אשר יחיהו...
והיה כי יאמר ה' אל אביהם...
ואת אנשי ירושלים...
ועל כל בני ישראל...
אשר יחיהו...
והיה כי יאמר ה' אל אביהם...
ואת אנשי ירושלים...
ועל כל בני ישראל...
אשר יחיהו...
והיה כי יאמר ה' אל אביהם...
ואת אנשי ירושלים...
ועל כל בני ישראל...
אשר יחיהו...
והיה כי יאמר ה' אל אביהם...
ואת אנשי ירושלים...
ועל כל בני ישראל...
אשר יחיהו...
והיה כי יאמר ה' אל אביהם...
ואת אנשי ירושלים...
ועל כל בני ישראל...
אשר יחיהו...
והיה כי יאמר ה' אל אביהם...
ואת אנשי ירושלים...
ועל כל בני ישראל...
אשר יחיהו...
והיה כי יאמר ה' אל אביהם...
ואת אנשי ירושלים...
ועל כל בני ישראל...
אשר יחיהו...
והיה כי יאמר ה' אל אביהם...
ואת אנשי ירושלים...
ועל כל בני ישראל...
אשר יחיהו...
והיה כי יאמר ה' אל אביהם...
ואת אנשי ירושלים...
ועל כל בני ישראל...
אשר יחיהו...

תורה

Fragment of a Hebrew manuscript with several lines of text. The text is written in a medieval script, likely Ashkenazic or Sephardic. The fragment is heavily damaged, with large black stains obscuring significant portions of the text. The visible text includes:

... וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע יְהוָה אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ
... וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ
בְּרַחֲמֵי שָׁמַיְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
... וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ
... וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ
... וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ
... וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ
... וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ

למען

למען

למען

למען

למען

למען

ספר דברי הימים

וכונן בית המלך

והמנוח דוד המלך

למען

למען

למען

למען

למען

למען

למען

וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
עַל כָּל הַשָּׂרָה וְעַל כָּל הַבְּרָכָה
שֶׁעָלְנוּ לָנוּ מִיָּדְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְעַל כָּל הַחַסְדִּים וְעַל כָּל הַחֲנוּנִים
שֶׁעָלְנוּ לָנוּ מִיָּדְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְעַל כָּל הַיְשׁוּעוֹת וְעַל כָּל הַחַיִּים
שֶׁעָלְנוּ לָנוּ מִיָּדְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְעַל כָּל הַחַסְדִּים וְעַל כָּל הַחֲנוּנִים
שֶׁעָלְנוּ לָנוּ מִיָּדְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְעַל כָּל הַיְשׁוּעוֹת וְעַל כָּל הַחַיִּים
שֶׁעָלְנוּ לָנוּ מִיָּדְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְעַל כָּל הַחַסְדִּים וְעַל כָּל הַחֲנוּנִים
שֶׁעָלְנוּ לָנוּ מִיָּדְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְעַל כָּל הַיְשׁוּעוֹת וְעַל כָּל הַחַיִּים
שֶׁעָלְנוּ לָנוּ מִיָּדְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

חכמי ה' אלוהי' 120

ובקר ישחט להם אם את כל דני הים
 יאסף להם אסיפת הדגים כשחיטת בקר
 וצאן ובחגבים נאמר אוסף החסיל באפנה
 לבדח לעינך אם מתו מאיליהן בתוך המים
 מותרין ומזר לאכלן חיים זביחה
 זו האמורה בתורה סי' ינריך לפי שגתה
 ולדע איזה מקום מן הבהמה שחיטתה
 וכמה שיעור השחיטה ובאיזה דבר שווה
 ומתי שוחטין והיכן שוחטין ועד שוחטין
 ומנהגן הדברים המפסידין את השחיטה
 ומי הוג השוחט ועל כל הדרכים האלו עונן
 בתורה ואם זבחת מבקר ומצאנך פגע
 שכל הדברים הלן על פה עזה אותך פשאר
 תורה שבעל פה שהיא הנקראת מצודה
 כמו שביארנו בתחלת חיבור זה
 מקום השחיטה מן החי הוג העווגה וכל
 העווגה כשר לשחיטה כיעד בושט מתחלת
 המקום שחיתתן אותו מתחיל עד מקום

שישעיר ויהיה לנשמת פריצן פריצן בכות
זהו מקום השחיטה בושט שחט למעלה
ממקום זה והוא הקרע תבין הושט או
למטה ממקום זה והוא תחתית בני מינים
שחיתו פסולה ושיעורו תבין הושט שאינו
ראוי לשחיטה למעלה בבהמה וראוי שאחוז
בשתי אצבעותיו ובעוף הכל לליגדלו וקטע
ואיזהו מקום שחיטה בקנה משיפני
כובע ולמטה עד ראש כנף הריאה כשתמשוך
הבהמה צוארה לרעות זהו מקום השחיטה
בקנה וכל שכנגד המקום הזה מבחוץ נקרא
צואר אפס הבהמה עצמה
ומשכה צוארה הרבה או שאנס השוחט
את הסימעץ ומשכן למעלה ושחט במקום
שחיטה בצואר ונמצאת השחיטה בקנה
או בושט

החלק השלישי 30

לגודלו ואחד שהיה שם ואכל עבדו ארבע אצות
שזכו אסור ואינו כופה לשרל שאינו יודע הלכות
שחיטה וגר וגורו גרו צעיר ~~שאינו~~

שאינו עובד עבדו קחטרה עבדו
היה שם לוי לחוט ולעט פועל וגר ושרל או הדמיון
יגרו ושרל וגר הדמי כפולה שעה לשחיטה
אם ועד סוף אבל אם שחט הדין כדור שיהיה עובד
הרוב עבדו כגון שחט חצי הדורית בעיר גר ושרל
הריזוכסיהו יא ישראל ושונה לעבדו

העבדוקה שהיה עושה היתה שחט לפרנסה וצריך
ישלם כדור ארבעה עשר ואחר כך יגלה לעשנו
לשחט בה עבדו שהיה שחט טורח לדוק ואם
היה עשנו לעבדו או שחט שבת בפרהסיא אומון

וכוא הטבר בערה ובגולה צדק כמו שניארע בהלכות
השונה הרי הוא כגוי ושהיה עבדו יב

עושה כדור לעדות בעצירה עין העבדות שלמה
היה שחט ביום לבין עמנו אסיה שוואה שאינו עושה
כדורות ואכל כדור אסור וצדק היה עלבולו ואם הדרשעים

אל הענין וההנהגה סייג ורומז וכו' וכן
הטועים אחריהם שאין מבליעים את המעלה
שהיא אסורה ואם ייגעו וכו' וכו'
שגין אסור שהיטב יהי שום יתרון וכו' וכו'
ואוליכם בדרך השחיה לביד אולם וכו'
למד ללמד וכו' וכו' וכו'
בלעבר לנצחון בשחיה החולק

או יסון ואוכפן כטאר היי ונצחון וכו'
שכל מה שחוט לא יחול לא שאם יחול
כמה אחר מועד וכו' לענין וכו' וכו' וכו'
ליו וכו' אבל היורה לחור ולטוב במוכר בעל
בער היצ העורה טון ונצחון סם ששיכמו

ראסר העורה ולא יאכל חולק לא בשחיה וישחט
בכל מקום לשם חוק לוי כי יודחוב וליהך
אז צולק וכו' ומה אם יציק וועצק אסר
עק ליהך לך באשר עורבך וכו' זוהיא העצה
הה שהיא נכונה לשחוט ואה כן ואכל
כך בארץ

פרק ר"ה

שר ונדעה ונדעה לדעת את כל ודשי צא מכל יד
 הנחת אל יפסיע פסיעה גר אלא חסד
 מעט וכשיכנס לבית הפנימה יכנס שיעור
 שני ברחים ואחר כך יתחיל לקיים לשמוע מעט
 פתחי בית המדרש גדול מבית
 הפנימה ואנשים גדולים מעט שהיה לה
 בעירם בית בנשיית הרבה לא היו מתפלג
 אלא במקום שחי עזקין בובלונה והוא שיתפס
 עם תמלול ציבור וביצד הים וכל
 תפילת הציבור יהיה אחד מתפללי בקול רב
 והכל שומעין ואין עושין כן בפרקות
 גדולות בני חורין וכל ציבור אחד קנה ויהי
 היו בקרבן ככה התפללו ויצאו חופשי
 משלימין כל העשרה והיו חופשי
 חופשי וכן אמר אומרם ומה שיש
 בתורה ומכאן ומה שיש ומה שיש
 בנביא אכל בנביא ומה שיש
 אחר פסוקי יתעורר ומה שיש

טוב
ועונן אחריו ואלה בעשמה ויהי הוא הנקרא
ועל שכינתו ואין אלו כיון קדוש אלה בעשמה ואין
הנים נטמאין בפניהן אלה בעשמה והכונים מן
מגדל בנין שכל עשמה יושב עליו הנקרא אין עמה
אשר עליו למה יפדו ויהיו עשמה ספרי יצאו
שע וכתב וכל דבר שנקדוהו לא היה
לא בתוך עשה משהל של ונקדוהו בתוך
בני ישראל וכל אלה הדברים הם מחוץ ביהן
בעשמה ואלו מקדש אע"פ שאינו ישאין
ועמרו משאם וצריך להיות העשמה
כעל במקדש אחד וסליח ייבוק עמדה במקום
אחד חסד קטנה שומר זה במלואה באשר
גדולה והיו תשעה בגדולה ויהיו בגדולה
יהיה כפי ענה בקטנה ויהיו בגדולה
ואין עשמה בגדולה ואלה צדוקים
יושבים עליו ויהיו יושב ביהן ואלה צדוקים
אין יושבים עליו ויהיו יושב ביהן ואלה צדוקים
ואלו עמדה במקדש אחד וסליח ייבוק עמדה במקום

Fragment detached
from fragment 2/
1965

שיש לזכור פסין קיימן ומללן והרי היום כמזון
 פק הקטנה ואין הקטנה מופלגת מן חנפיה
 הדי היום בקרן זוית שלה
 בגדולה מסור להחפץ ולקרות קדוה שמע
 היתה צורה בעצמה מזה להחפץ ולקדוה
 שפע בגדולה מה לא שם יחודע מעל אד
 מוסלנת ממנה
 את הנבים די חובתן כיצד בשעה שקום
 והן שבעין וענין המן אחרכל ברבה וכו
 הדי חן בעת שכלל כלל במי שאיט ודיע
 להחפץ אבל הודע אינו ישיא ודיחובת
 תפלת העומק
 ר' יהושע השנה יום הכיפורים שלזכור
 מצב בשנה ימים אצל שלוח
 את טודע בשם שמות
 פנה שכן
 וני יכולין ללמוד עשרת בתן פסוקה עיניו
 בנפיקה שם למה יתעלם מלפניו
 נאמר

23
פסק

והנה נחנה

פרק ששי

האומר לחברו הנה המצודה
 ליד מצודתך אסורה עלי קו
 הנה המצודה ליד מצודת
 אסורה עלי קו הנה המצודה
 ליד מצודתך אסורה עלי קו
 הנה המצודה ליד מצודת
 אסורה עלי קו הנה המצודה
 ליד מצודתך אסורה עלי קו

ש. ש. ש. ש. ש.

במה יתן בן ירושלים ובניו

והיה שם ירושלים

בן ירושלים ויהיה שם

בן ירושלים ויהיה שם

בן ירושלים ויהיה שם

בן ירושלים ויהיה שם

בן ירושלים ויהיה שם

בן ירושלים ויהיה שם

בן ירושלים ויהיה שם

בן ירושלים ויהיה שם

בן ירושלים ויהיה שם

שהיה מופט לבירה שהגלה רובה הכל לה מכורה

לכמינה ולג מטמינה לבירה לה ומלג מדם

קרה עם סיוור וטרמוסין או חציה שלמים ויהן לתן

הגור ערב שבת עם חשיבה וישנה אותה שאל וכל כוונת

בהן מפתח בלג כל עקר כרעיון כלל בשל כל

ערכה מני עמנו עריכין בשול הדנה ודעתו עליהן

להתקן לה לתר ולפיכך מסור לשהות בתגור והם

ושינה מסורין עד מוצאי שבת ויבאין בבגד ששנו

תגור שנתן לתוכו צער ומצערין אום וישנה

השנה ילעוד ודטלע

בשל אל משה ויהן
השנה ילעוד ודטלע
השנה ילעוד ודטלע

טבה וימתין בביתו שיעשה לו חסד ויכח גם הנשין עליו
בשל כל ערבו והוא מסור עד מותו שבת והם הנשין
שנשין כל ערבו הוא ומעצמק ויפה לו מותר לכל
בשבת כל שמותר לשהותו על גבי הגש
בשבתות מותרו בשבת מסור להחזירו למקומו ואין
מחזירין לעולם מלא על גבי כירה גרופה או מכוסה
או בכירה וכופח שהוסקו בקש וגבזה והוא שלם הניח
הקדרה על גבי קרקע מצד משהניחה אין מחזירין
מזה ופילו על גבי גרופה או מכוסה ואין מחזירין
לעולם ולא לכופח שהוסקו בגפת או בעצמם אפי' ^{מחזירין}
שגירף גיבסה מפני שהצנן חסד ביותר וכל שאין ^{מחזירין}
עליו אין שומכין לו בשבת מסור להניס ^{מחזירין}
לקדרה והיום על האש לחוצים מצעה שבת מפני
שמיניס בה וזה מערכי הצטול ^{מחזירין}
בשבת מותר להחזיר מבי

הקב"ה יאמר ב' עשר

לך ופניך דין
כען חוסרין לך סוד
כל החלל על מצבך הדר על קדוה
ועל כבוד על מה מרוב
גם יתן הדר כי הדר
גמל על זמני הדרים הדרים (אם
זה הוא דין
ימים הדרים
נשק הבזק כנגד בני
בסדר שהיה מן הדרים אולם
זה כאלו חסר הדואס
מיטאדימטריסית
שהוא כולל על הדרים
מה אמרה על תבונה
כדורה וראת פינג ארית
זמנה על גבול על חוסרין טמא

Fragment 5 detached
From fragment 1
1965

אין אומר שמה שכתוב
בין אלהים שבעה לבין העשר
וזה שמה והן מקדקדיו חוט טען שמה אדם
אם היה זה כהם והן מקדקדיו מניין חוטין
בשהימים הן מקדקדיו וכן אם קטע ראש
אחד מהן הדי טח דוגו וכן אם שותק האוהן
הן חוטטין טאלו הזק היו מקדקדיו
שבעה לבין טרף אולא שבע א' ג' א' עוה
שבעה וטא טרע אם זה מן הטורמן או איש מן
הטורמן אין חוטטין וכן עתה שבע לבין העשר
או לבין הקנים ויצאוד אשו מעטף דה אוטאר
אין חוטטין טי טטט טרף י' א' אומרין שמה
בעצם טוק טלף טרף א'
פרק ששי
טובה ביען אחד עשר אברים הן טאס נקב
אחד מהן לזכר במע צהווא טרפה ול הן

הוא הוושט וקרדוס שלמח הדאס והלב
וגם הקנה טלם המרה וקנה הספר והקנה
והקדים והמבס ובית הכנסת והקנה
עם הקנה טלם וי תרביץ הוושט כבר
ב הדין שיעורו ושהוא המקום מן הוושט טלם
דאון למטה למעלה אם לחללו במה שהוא קצ
טריס וי טני קרוונט יש למוח שג
טבראש אם טקב העליון הסמוך לעצב
הדיזו מותרת ואם טקב התחתון הסמוך
למוח טריס ומשתנה להמוח להמשך לטריס
והוא מחוץ לפולין טהן תחלת העורף יהיה
לקדומו דין אחד ואם טקב חוץ לפולין מוח
המוח עצמו טקב או טמער והקדום קיים
בשירה ואם טמער כמים או כדונג טריס
הלב טקב לבית חללו בין לחלל
בגוף שבעמוד בין לחלל קטן שבמין טריס

fragment detached
from fragment 25
1965

אבל אם נקב רבוב הלב ולא העביר חסד
ממנו וקנה רבוב יהוא המעריך גלוי שיוצא
עמו לייזוק הרי יהוא רבוב ואם נקב לחלוק
במלך שהוא טריטה קן מר שנקבד וכבד
תותעמנה מותרות ואם לא נמלש הנקב ונעב
שהוא ממך לכבד טריטה ניוויק נענע טר
במדה אם היתה כענו גרענה טרמרה נענע
אטה חד מותרות ואם לאטה גרוענע
הזית אמורה טהרי נקבה וזה כענעמדה
וזה טלא יראה הנקב טענעמדה טי המדה
קעני יכבד והן ימורקים טבו
טבה) הים מענעטל אם נקב אחד מהן
במהמה אטריטה לפיכך מהט טענעמדה
בהיותך הכבד ונס היתה מחט גר הויה
החנה היתה סלה לנים בידוענעני
כענעמדה יאש הויה קדאט הענעמדה

היה ביום הזה ויהי ערב ויהי בקר
ויהי ערב ויהי בקר ויהי ערב ויהי בקר

היה ביום הזה ויהי ערב ויהי בקר
ויהי ערב ויהי בקר ויהי ערב ויהי בקר

מקור
מקור
מקור

היה ביום הזה ויהי ערב ויהי בקר
ויהי ערב ויהי בקר ויהי ערב ויהי בקר

היה ביום הזה ויהי ערב ויהי בקר
ויהי ערב ויהי בקר ויהי ערב ויהי בקר

היה ביום הזה ויהי ערב ויהי בקר
ויהי ערב ויהי בקר ויהי ערב ויהי בקר

היה ביום הזה ויהי ערב ויהי בקר
ויהי ערב ויהי בקר ויהי ערב ויהי בקר

הכתיב יום שבת נ"ו חזקה אהו פיט
שן פר החט אשר בו המקום הפקוד ממנו
בו לכל אחוה קנים שאלו לא היה להן ימות
לא היו מתכפרו בו למכר אם בא מתבהן ג' ימים
קודם שישחט הכהן שעימד חתון אינו יבדק
פר אחר לא שוח את של ראשון ואינו חטא
שמות בעלה שמת שאת חטא הרבוס
שחט את הפר ופי' שוכר בדמע הכהן חתון
האחר נכנס בדר זה ומתכפר בו
שע שעידי יום הכיורים שמה טן שיהיו שוקן בלג
במראה ובקומה ביום ולן חתן כאחר אינן ש
שאין שוקן ביום ט' אחר מהן היום ואחר למחר
בשנים מת אחד מהן אי עד שלא הגדיל שול יקח זוג
לשני וזה משנה גדיל מת יבוא שנים ויגדיל עליו
כחלה ורעה או זה הוא שכנגד אם היה שלש אומי
זה שעלה עליו הגורל לשני ותקיים וחתון ואלהיה
המת של שאול ואמר זה שעלה עליו הגורל לע
לעזאזל ותקיים וחתון זה שני מן השנים שהגדיל
עליון ביום ירעה עד שיפול בו מום ומכר ופי'

Magnum
1961

א. אין לברכה ששון השואת הענין
 מה וסעור שלום הכבוד ששון והפירוש
 אחרת תחילה וקדכו ונמצאו האטונים ידע
 על שום יצבו וימכרו ויפלו דמחזן לברכה וכן
 אם נמצאו האטונים קודם שידכו או ויקדכו
 דראטונים וידע השעים על צל בהן מום
 ויפלו דמחזן לברכה שאין טאת העבוד
 מרתה המום פתח שער המשתלח
 אפולו מום עובר וכן אם נעשה מחוסר נזמן
 נפסל כגון שנשחטה אמו לחולה ביום הכפורים
 שדחיותו לשאזל הוא שחטו היה טרפה פ
 פסול שכ ועמד חי חלה השער ואינו
 יכול להלך מרכיבו על גביט ואפולו בשבתחם
 המשלה הדיוה משלחו בוד אחר כטמא המשם
 הדיוה נכנס למקדש וכוטלו ויוצא של בוד
 איש עט בוד זה שהיו בן אפולו כטמא דחט
 ונפל השער ולא מת ירד אחריו וימותו בכל
 דבר שממיתו ואכרו שער זה מותרין בהטה
 נפוחה הקרה שלהיכל לא היה מזה שני

10

כל דמו שו

במשך חצי יום

הקדשים אין מקדשין בין בין לפני כפרה בין נאחז

כפרה על ש' צא לנחל קדרון וצא לג' קדרון

מועלן בו מנע שהיה נמכר גטה ודמיון קדרון

אכל המקדש לבהמת קדשיו הדי הוא מדי

החיה ומועלן בו הואיל וואינה יכולה לחיות בל

ד' הדי הוא בג' טה העצמות והקדשים

והקדשים והטלפים שפרשו מקדשו קדשים לנע

ודיוח דמים מועלן בהן פירשו לאחר זריקת דמים

אין מועלן בהן עצמות העוה שפרשו לנע זריקת

דמים אין מועלן בהן לאחר זריקה שהזריקה מדי

אותן ואם פירשו מה זריקה מועלן בהן לשלם

עצמות העוה שפקעו על זמנא קודם

חצות לילה מועלן בהן לאחר חצות אין מועלן בהן

מעל שפקעו קודם חצות כיון שהגיע חצות הלילה

נעשו כל האוברים כמו שנתאכלו ונעשו אפר גולה

שפקעה מעל המזבח בון לפני חצות בין לאחר חצות

לא נחנן ולא מועלן בהן לעל שלקדשי בדיק חבית

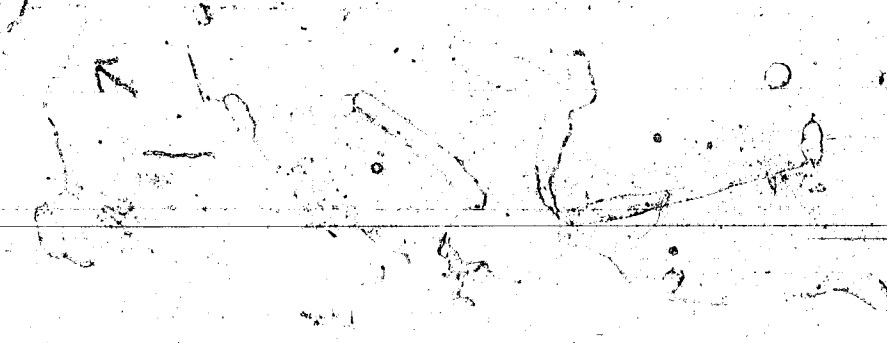
מועלן בהן והשלהבת לא נחנן ולא מועלן

ent 2/detached
fragment 25
1965

זכרה צדק - ויהי כבודו
גודק ליהוה וכל מועצתו
כל בחמה

קדושים שהיו ביהוה מיום בן שבעים
הוא להקדש יצא שם הקדושה למוסקטוע
ואצל הים מחוסר היג מועצתו בהן משחוקדטו
עד שפרו אבל יצא חרע מן ובני וכה
שעבר זמנן והן קדושים מזה אנה שאסור להנות
בהן חכמה לא מעל הואיל ומוקדויות לפיון
היהוה בחטאות המנות לפוכך אין מועצתו בהם
פרק שליש

קדושים מזה שמה וצאו ידיו
מועצתו יצא חרע אבל מועצתו בהן מדבריו סופרו
וכן אם כפסלו בדברים שופטו בהן הקדושות שהם
בוארעם מועצתו מדבריו סופרו במה
דברים אמורים בשלם הוא להן שעתה לאכילת
כחנם אבל אם היה לקדש קדושים הנאכלין שעת
הזו ואחר כך נפסלו ונאסרו באכילת הואיל והיותו
שנהאחר אין מועצתו באוכלו דבר שהיה ראוי לא

הימד

לפי מה שכתבנו

בפני קדושים שיש להם

שהטעם בדרום אעפ"י שקבלו יצטוו שיהיו
בצטון וקבלו בדרום או ששהו יסודות כלם
ששהטבלה הזיק ביום או שישוין במחשבת
הזמן או במחשבת הזמן או במחשבת הזמן
שקבלו הפסולין את הזמן אעפ"י שזרקוהו כשהיה
או שזרקוהו פסולין אעפ"י שקבלוהו כשהיה או שישוין
הבשר או הדם כולו קודם דרוקת הדם או שלק הדם
בכל לו מועילן בכתן לעולם שהיה לא היה לעתה
אכל אם יגיע הדם למזבח כמצות ואי

כך לן הבשר או האמוזין או שנטמא הבשר או הדם
האמוזין לחות או שישוין מיתצת הבשר קודם דרוקת
דמים בכל לו וכיוצא בהן אין מועילן בשאר
שהיה היה לו שעת הדק לאכולה כמג שביארנו
קבלו הפסולין את הדם וזרקוהו וחזרו
הכשרים לעבודה וקבלו שאר דם הכפש וזרקוהו
אין מועילן בבשרן שאין הפסולין יושן שאר דם
הכפש שיהיה חוץ מן הטמא המול וראוי לייבש

ent? (attached
fragment
1967

בכר בו אורה שאין בקדשום
לעולם... מאמר רותן אחר זרתק
ומא שיהיה ודקה הסמיעלני אבל קדשום
שערבבו יעפ שטרך הדני אין מועען כ
הזמנוריהן וכן אם יצא חס מעפ שהחזירו וזרקו
אין מועעלן באמוריהן כל חטאורחמעות
כגון ולר חטאת והמדרכה וכי צא בהן אסור לוחטר
בהן ויס כהנה לין מעעל כל זמאת שטרעה עד
אפול בה מוט מועעלן עד זרתפה

הנסריוש עחיה ליה ואחר כך נמצאת דר קדשונה
זרדי שרהק עומדות ושחט שרהק באחר וזרק
דם איזר מיהן אין מועעלן לא בבטה זו שזרת דמה
ולא בבטה חברה מעפ שאיכו ראו לאכולהו אין
ואס דטה מזה ירתק ואס דטה מזה וזרת אבל אם
שחט יו אחר זו אין דמה מועעלן לבטה חברה

למה לדבר המדבר ונידב

שחט לשחט את

לשחט את השחט את

לשחט את השחט את

לשחט את השחט את

לשחט את השחט את

לשחט את השחט את

לשחט את השחט את

לשחט את השחט את

לשחט את השחט את

לשחט את השחט את

לשחט את השחט את

היה מלך העולם
הדגש החיות על פני
הדגש מן העניים שכבר הונח
באחד ארבע פעולות הנפשיות
ובחוקיה והיא נפש השתהה לכל בעל חיים נזכר
בנפש הטהורה אשר פעולותיה נבחרות והן
של האנושי המיוחד במין האדם

בדק שלישי

השל האנושי יתחיל לשל משאו ולשל עינו
והשל המשאו הוא אשר יבחר בו האדם הטוב

והתקין ע"י הדין המהיר

ערוך להכין מזונות ומוצאות

הכח וזה מצואר חמש התבוננות

אשר בו יבחר האדם המדות הטובות כבוד אב

חולדים השבת אצלה ופיועץ ברוך ויחיה בן ע"ה המדות

הרעות כל ענה ונחלה ורעיוה ונהימה ונאורה ופי

בתן ויאמר צב לה טובות לא יאמר אמת ושרר

כי לא יאמר הנפנה טרד וכבוד הקורים אמה אמת

לאמר לישנה הנפנה רע ומעשה כבוד הקורים טוב

ושע מועץ אן ע השכל העשוי הם תקון העוף לא

תקון העש אן העוף האחרון הוא נכבד ע האשון והוא

קודם לו במעלה והוא שון קודם לו במצב וקודם ב

הנביאים על המעשה הי

א שכל המעשה הושרך

המשורר וכל דבריו והחלץ מלה חז

בתוספת ביאור לבו שלשון שכל משה

השגות האמתיות מלשון חכמה כמו ש

השכל וידוע אורו וכפ דבריו באר שירא

המעשי והוא אחו של טוב לב עשויים כל שכל

טוב ימנע לב עשי מעות חבורא ות בית המעשי

עלה א העינו וכנו עשויים שבא פקודים הנזכרים

למעלה באמרן נאמס כל פקודין אחר כן בא לבזכר

הנשון אחר השכל והוא שאמרן אחר כלות

הנפ והנפון בשכל הפועל היורה קיים לבד והוא

כידוכי המוסף ונרצות

ואה והם מושכלות שיות

דנעשה או יותר מהן כפי שיעטך

הקדמות הנה לפי שכולם הם תולדות

לראש ונה ויהיו שכל הנענה וכיודע לאדם אמת

המעלות בתכונת הלב והלב והספרים

ומעלות ארבעה הן ודוה וכיוצא בהן וזאת היא

המדונה השנית כל החכמות שיעטך עליהם מוסת

ויקראו מושכלות בסתם" המדונה

השלישית היא הנח אשר בו יש הרחבה על כל

הדברים ועורה העצמות ופשיט בשכל העמות

על החורים המטאים ואז יתחל שכל עם העורה

והיה
בכה וכשנפטר
ניעוץ העין נח הכה ל הכה
וכנראה נראה כפועל וסופה עזרה
הוא ניעוץ השמש ואחר שלעולם
הנראה ערוך להרבות מה היה
ל הסועל וכוא ניעוץ שמשך שכל האדם שושן
בכה וכשנפטר הכה ל הכה ישיע העורות האות
למפסלות מעמרוחן ואמר סך ועלה למדרת
האחרת וישוץ הדבר ההוא שהוא סתם עזתן נח הכה
ל הפועל והוא שכל היה ונכל אשר הוא סיבת שכל
המפועל
וזאת היא המדרגה העליונה
ששכל האנושי ר"ל השנה התחתון שהוא השכל

והיה
בכה וכשנפטר
ניעוץ העין נח הכה ל הכה
וכנראה נראה כפועל וסופה עזרה
הוא ניעוץ השמש ואחר שלעולם
הנראה ערוך להרבות מה היה
ל הסועל וכוא ניעוץ שמשך שכל האדם שושן
בכה וכשנפטר הכה ל הכה ישיע העורות האות
למפסלות מעמרוחן ואמר סך ועלה למדרת
האחרת וישוץ הדבר ההוא שהוא סתם עזתן נח הכה
ל הפועל והוא שכל היה ונכל אשר הוא סיבת שכל
המפועל
וזאת היא המדרגה העליונה
ששכל האנושי ר"ל השנה התחתון שהוא השכל

נה כס

במעשה ארץ מענה ואחד
אומר קדיש ומתפלל הפיל
מענה אבל ציוס טוב למנהגו
לרות במענה
ויום שא... מוסף כשגומר הפול
שחרית אומר קדיש ואומר ספר
תורה וקורא בו ומחזירו ואומר
קדיש ואחר כך אומר תהנה לך
וסדר היוס ערך שאומר בעליוס
ואומר קדיש וכל העס נפטרין
אין קוראין בחומ
בחומשין בברוכים וזה משום
כבוד התיכור ואין גולין ספר תורה
בתיכור שלם יטריח עליה להיות

למנוח לא אחד אחד
המפסיד צנצניו ערך לפניו צדקה
אחד צדק אחד אחר אחר
צנצניאס וכו' ומפסיד אחד יג
אדבע צדקות צדק ועד חותם
בה הלגאמן בכל צדקו שנייה
חותם בה בונה ירושלם שלי שית
חותם בה מגן דוד יד צדקיה חותם
בה מעין קדושה היום פנו שחותם
בהפלה וכן אמר חל ראש חודש
להיות בשנה המפסיד צנצניו
מזכיר ראש חודש בצדקה וזכרון
שמזכיר בהפלה
כמה הן הקוראין בשנה בשחרית

קוראים

מן הים
 ויבא אל
 נחל בן
 ונפתל
 שר צדק
 ורוח צדקה
 מד צדק
 לתלמידיו של
 זלמן יודין לנפש
 דודים לבני שחר
 של צדקם יורשו
 לנפול אהבה
 אלה

מן הים
 ויבא אל
 נחל בן
 ונפתל
 שר צדק
 ורוח צדקה
 מד צדק
 לתלמידיו של
 זלמן יודין לנפש
 דודים לבני שחר
 של צדקם יורשו
 לנפול אהבה
 אלה

40
אור הוי
כעבי
אלוהי
אלוהי
לעג ובעה
וקוה לאסד
דונו הוי
גיהנו ובוש פני
וכאן הוי וקול כל וקוה
ומן כעאן מוסתו
כדומ אהל א שום
שמואל הקטן אומ צעור

אלוהי
כעבי
אלוהי
אלוהי
לעג ובעה
וקוה לאסד
דונו הוי
גיהנו ובוש פני
וכאן הוי וקול כל וקוה
ומן כעאן מוסתו
כדומ אהל א שום
שמואל הקטן אומ צעור

AUTHOR _____

NO. 7913

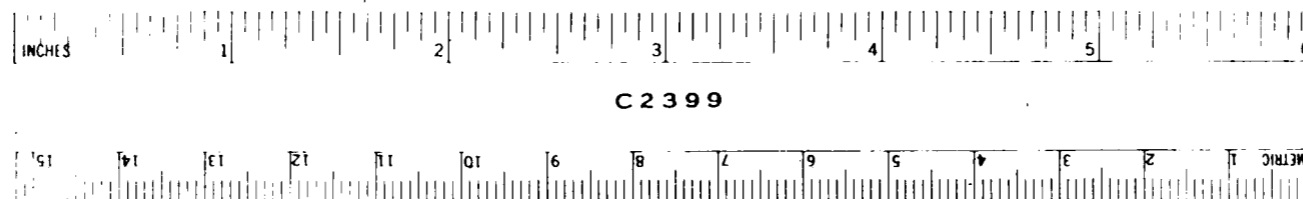
TITLE GENIZA

RR _____

IMPRINT _____

CALL NO. ENA 2632

DATE MICROFILMED _____

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms